

af Statsministeren, der tog Sigte paa Højesteretsdommen i Kolindsund-Sagen. Jeg tror, det er af Betydning, at ogsaa det ærede Medlem Hr. N. Neergaard har sagt sin Mening om dette Spørgsmaal saa klart og uforbeholdent. I denne Forbindelse vil jeg gerne sige til den højtærede Statsminister, som vendte sig mod det, jeg havde sagt om Forskellen mellem Statsministeren og den socialdemokratiske Agitator af samme Navn. Jeg har aldrig ventet eller ønsket, at Statsministeren skulde ophøre at være Socialdemokrat, naar han blev Statsminister, men jeg havde ventet og haabet, at han vilde ophøre at være en Agitator af den Art, som jeg antydede, efter at han var blevet Statsminister, og paa dette Punkt er jeg blevet dybt skuffet.

Naar Statsministeren nu kræver Ro om Landmandsbanken, finder jeg, at dette er et fuldkommen rimeligt og rigtigt Krav. Jeg skal bøje mig for det, men jeg henstiller, at socialdemokratiske Agitatorer, og derunder ikke mindst den, der bærer det samme Navn som Statsministeren, ogsaa tager Hensyn til dette ved Møder ude i Landet, saa at vi ikke hører alt for meget om Fortidens Svindel og de store Regninger, der er betalt, og som ventes at skulde betales. (Afbrydelse: Det kunde De lide). Ja, det kunde jeg lide, jeg kunde lide at se Statsministeren selv handle efter de Direktiver, han ønskede at give andre.

Det ærede Medlem Hr. N. Neergaard talte om den tyske Toldlov og sagde i denne Forbindelse, at man burde have optaget en Tarifforhandling med Tyskland. Deroverfor vil jeg gerne sige, at det svarer meget nøje til det, vi har ønsket. Men der er den Svaghed ved Venstrepartiets Fremføring af dette Ønske, at man ligesom slaar Forhandlerne alle Vaaben af Hænde paa Forhaand. Derfor er der efter mit Skøn ikke nogen rigtig Kraft i dette Ønske om en Tarifforhandling, hverken naar det fremføres her i Salen, eller det fremføres, som det ofte er gjort, af den tidligere Landbrugsminister Hr. Madsen-Mygdal; men Tilslutningen til det fra saa mange Sider saa haardt forkætrede Begreb, aktiv Handelspolitik, har alligevel sin Interesse.

Jeg takker den højtærede Statsminister for Tilslutningen til Tanken om en Deling af denne Debat i en Adressedebat og i en mere saglig Finanslovdebat. Det forekommer mig, at der i de Udtalelser, der allerede er fremsat fra denne Talerstol, maa være tilstrækkelig Foranledning for Udvalget for Forretningsordenen til nu at

tage denne Sag op til Drøftelse og føre den frem til en forhaabentlig god Løsning.

Jeg havde overfor Statsministeren fremsat Ønske om Offentliggørelse af Valutaraadets Forhandlinger. Dette Ønske har man modsat sig, navnlig fra det ærede Medlem Hr. Rodes Side, der sagde, at der forelaa ikke noget Referat. Der foreligger ganske vist ikke noget stenografisk Referat, men der foreligger dog et ret udførligt Referat. Dette foreligger i flere Eksemplarer, efter hvad der er mig sagt, og det er stillet til Raadighed for Ministeren. Det forekommer mig, at man burde for saa vidt have lige Adgang dertil, som Valutaraadets Medlemmer og Suppleanter dog maatte have et billigt Krav paa at faa et Eksemplar af disse Forhandlinger; saa kunde man altid spørge de interesserede, naar de havde set det, om de vilde være med til at lade det offentliggøre, hvad jeg vedblivende maa mene maa være det rigtige.

Man vilde saa se bl. a. dette, at det ærede Medlem Hr. Rode gik imod Statsministerens Forslag om at stabilisere foreløbig, da Kronen havde en Guldvardi af 62, med Forbehold af Muligheden for at komme op til 72, ud fra den Betragtning, at den foreløbige Stabilisering ved 62 vilde blive den endelige Stabilisering, og at en Offentliggørelse af dette vilde betyde noget meget uheldigt for hele Valutaspørgsmaalet. Og endelig ud fra den Betragtning, at det kunde man ikke gøre, thi Danmark vilde da være den første Stat, der uden at være ramt af Krig eller Revolution vilde gaa til en Nedskæring af sit Pengevæsen. Det var de Argumenter, som det ærede Medlem den Gang fremsatte mod Nedskæringstanken, og det vil ses, at dette sidste Argument har fuldkommen Værdi og Vægt ogsaa overfor den Nedskæring, som det ærede Medlem senere gjorde sig til Talsmand for efter at have karakteriseret en tidligere Udtalelse, men den seneste Udtalelse, der gik derimod, som temperamentsfuld.

Medens jeg er ved dette Spørgsmaal, vil jeg gerne pege hen paa, at i Norge, hvor man har forsøgt at realisere den Plan, der herhjemme tiltalte saa uhyre mange, om at faa en langsom Stigning af Kronen og med visse Pauser, er man nu blevet klar over, at det lader sig ikke realisere. Man er nu ogsaa deroppe meget nær ved Paritetten. Dette siger jeg i særlig Grad til det ærede Medlem Hr. Pinstrup, der jo er den, der her i Landet i stærkest Grad kæmper for at fremhæve sit eget fortrinlige Standpunkt paa dette Punkt, et Stand-